

гарския водопадъ, имали форма на бъчва. Тейморъ направила една джбова бъчва и презъ лѣтото въ 1901 г. осжществила своя планъ. Тя била извлѣчена отъ бъчвата осакатена, дълго се лѣкувала, ала достигнала слава и богатство.

Втори победителъ на гиганския водопадъ билъ Боби Личъ. Този младъ американецъ се спустналъ отъ Ниагара въ стоманена бъчва. Той сжщо останалъ живъ, но при ударъ на бъчвата ѝ камъкъ билъ силно раненъ.

Въ 1930 г. жителътъ на гр. Спрингфилдъ А. Лосие направилъ кълбо отъ наслоенъ корабенъ каучукъ съ диаметръ $5\frac{1}{2}$ м., въ което решилъ да се спушне по Ниагара. Външната повърхностъ на кълбото Лосие покрилъ съ тънки стоманени листове. Такъвъ апаратъ не могълъ да се разбие ѝ камъни, не би могълъ да потъне и съдържалъ въ себе си достатъчно количество въздухъ. За да може да стои кълбото въ едно положение, въ него имало особна тежестъ (баластъ). За да се запази отъ силни удари, Лосие приспособилъ въ кълбото особени пѣргави възглавници, къмъ които съ ремиси били прикрепени главата, талията, ржцетѣ и нозетѣ.

Въ 2 ч. и 30 м. на 4 юний 1930 г. отъ островъ Кайгъ, който се намира на три мили отъ водопада, отплувала лодката, която влачила грамадно кълбо. На американския и на канадския брѣгове на Ниагарския водопадъ се събрали повече отъ 15,000 зрители. По срѣдата на рѣката кълбото било отвързано и започнало да се приближава къмъ пропастьта. То се показало надъ страшната граница, като че замръзнало за мигъ, следъ това се спустнало надолу и изчезнало всрѣдъ пѣната и мъглата, покриващи подножието на водопада. Изведнажъ общъ екотъ отъ въздуха заглушава рева на Ниагарския водопадъ. По срѣдата на потока се показало черно полукълбо. Въртейки се, кълбото на Лосие бързо се приближавало къмъ моста.